

zaobljena kula i minaret još uvijek postoje, dok je velika džamija barokizacijom pretvorena u crkvu Sv. Ante. U javnim prostorima su djela I. Meštrovića (*Vrelo života*, *Orač*, *Majka rodilja*), koji je pokopan u obližnjem mauzoleju u Otavicama. Muzej drniške krajine sadrži građu i dokumente s toga područja i neke Meštrovićeve odljeve. — D. je teško oštećen u agresiji na Hrvatsku 1991.

LIT.: S. Traljić, Drniš šesnaestog i sedamnaestog st., Radovi HIJZ, 1972. — T. Marasović, Urbanistički plan Drniša, u knjizi: Graditeljsko i kulturno nasljeđe, Split 1978. — Cultural Heritage of Croatia in the war 1991–92, Zagreb 1993. T. Mar.

DRNJE, selo *SI* od Koprivnice. Prostrana jednobrodna klasicistička župna crkva Rođenja Marijina, podignuta 1845. umjesto starije drvene crkve Sv. Jurja; u crkvi se nalaze slika Sv. Jurja, rad Eduarda Engertha (Beč, 1846) i rokoko kaleži. Pred crkvom klasicistička kalvarija, a podalje križ (1795). U nedaleku *Botovu* poklonac s kamenim kipom Ivana Nepomuka i kasno-baroknim reljefima.

DROPKOVEC, selo *SZ* od Križevaca. Barokna kapela Sv. Franje Ksavera (1769–71) spada među vrlo rijetke crkve centralnoga tipa s lađom kružnoga tlocrta, koja je presvođena kupolom s osmerokutnom lanternom. Ispred ulaza podignut je 1832. zvonik. Gl. oltar ima oblik monstrance, bočni oltari su rad I. J. Altenbacha.

LIT.: J. Buturac, Povijest Gornje Rijeke i okolice, Čakovec 1979, str. 78–80. — D. Baričević, Varaždinski kipar Ivan Jakob Altenbach, Peristil, 1982, 25. — UTH—Križevci. R.

DROPULIĆ, Duško, arhitekt (Dubrovnik, 19. VI. 1942). Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1967. Autor je poslovnih, školskih i javnih zgrada u Čakovcu: projektnoga biroa građevnoga poduzeća »Međimurje« (1977), upravne zgrade policije (1980), građevinskoga školskoga centra, đačkoga doma i sportske dvorane (1981, s R. Kernom), dječjega vrtića i jaslica (1984, s Marinom Matulović-Dropulić), te stambeno-poslovne zgrade u Ilici 157 (1988) u Zagrebu. U Majstorskoj radionici D. Galića izradio je studiju prenosivih jedinica TIBO za Brodgradsko jezero »3. maj« u Rijeci (1977, s B. Budisavljevićem i R. Miličevićem) a za građevni kombinat »Međimurje« razradio je sustav niske stambene izgradnje (1980, sa suradnicima). Sudjelovao je na natječajima za Središnji trg (1980, I. nagrada, s T. Ostojom) i kulturno-trgovački centar (1981, II. nagrada) u Čakovcu te za zgrade u Ilici 109–111 u Zagrebu (1989, II. nagrada, s B. Budisavljevićem). J. M. M.

DRUSANY, Ivan, slikar (Zagreb, 17. IV. 1869 – 21. X. 1937). Završio je Obrtnu školu (1907) i pohađao Akademiju u Zagrebu (1911). Slikao dekoracije u crkvama (Sesvete, Krašić, Đakovo, Zagreb) i figuralne kompozicije s folklornim motivima. Imao veliku numizmatičku zbirku.

DRUŠKOVIĆ, Dinko, slikar u Dubrovniku (XIV. st.). Brat slikara N. Druškovića. Imao je radionicu u očevoj kući, u koju je 1392. za učenika primio Ratka, sina Radana Pribojevića. Bavio se bojadisanjem soba i salona dubrovačke vlastele, a 1398. oslikao je prostorije u kući Marina Gundulića. LIT.: J. Tadić, Građa. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963.

DRUŠKOVIĆ, Nikša, slikar u Dubrovniku (XIV. st.). God. 1391–92. radi u radionici štitara Francesca iz Bologne, koji je bio u službi Dubrovačke Republike. Slikar salona dubrovačke vlastele, te škrinja, zavjesa i pokrivača. God. 1399. obvezao se Milutinu Pribojeviću da će mu oslikati dvije stotine stropnih letava.

LIT.: J. Tadić, Građa. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963.

DRUŠKOVIĆ, Stojko, slikar u Dubrovniku (XIV/XV. st. Stupio je 1389. u službu Dubrovačke Republike. God. 1390. dobiva kuću i dućan uz obvezu da drži u službi jednog majstora štitara i škrinjara. God. 1397. obvezao se da će oslikati drvenu nebnicu nad krevetom Milutinu Pribojeviću. Posljednji put se spominje 1426.

LIT.: J. Tadić, Građa. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963, str. 21–23.

DRUŠTVA, UMJETNIČKA, udruge umjetnika osnovane radi ostvarivanja određenih umjetničkih, ekonomskih i promidžbenih ciljeva. Kao strukovne organizacije lik. umjetnika pojavljuju se u eur. zemljama krajem prve, češće u drugoj pol. XIX. st.; imaju svoje statute ili pravila a osim lik. umjetnika okupljaju i prijatelje umjetnosti. Uz zaštitu staleških interesa svojih članova, gl. su zadaci umjetničkoga društva širenje zanimanja za umjetnost te organiziranje i usmjeravanje lik. života. Krajem XIX. st. u više eur. gradova (München, 1892; Beč, 1897; Zagreb 1897; Berlin, 1899) mlađi umjetnici povezani zajedničkim umj. načelima, nakon secesije od

matičnih, službeno priznatih strukovnih društava, osnivaju posebna umj. društva ističući umjetničku osobnost i novu umjetnost slobodnu od akademizma. Od poč. XX. st. lik. se umjetnici češće okupljaju izvan matičnih umj. društava i to na osnovi određenoga umj. programa ili pak sličnih lik. uvjerenja i zajedničkih izložbi. Takve skupine umjetnika najčešće se nazivaju *umjetničkim grupama*.

Prvo hrv. umjetničko društvo osn. je 1868. u Zagrebu pod nazivom *Društvo umjetnosti* (DU), a počelo je radom 1879. i otada do danas djeluje neprekidno kao matično društvo hrv. likovnih umjetnika (1883–95. pod nazivom Društvo za umjetnost i umjetni obrt, do 1905. ponovno DU, potom Hrvatsko društvo umjetnosti, oko 1929. Hrvatsko društvo umjetnosti Strossmayer). U početku su članovi društva prijatelji umjetnosti različitih zanimanja (kult. i javni djelatnici, privrednici, svećenici), dok su umjetnici u manjini a njihovi interesi u drugome planu. Program njegova rada gotovo četiri desetljeća usmjerava I. Kršnjavi, u početku poglavito prema narodnome i umj. obrtu (DU 1880. osniva Muzej za umjetnost i obrt, 1882. Obrtnu školu; 1886–88. izdaje »Glasnik društva za umjetnost i umjetni obrt«). Poč. 90-ih počinje novo razdoblje u radu društva; Kršnjavi okuplja u Zagrebu i istaknute umjetnike i nadarene početnike radi uređenja palače vladina Odjela za bogoštovlje i nastavu u Opatičkoj ul. 10 (1892–96). Zagreb postaje središtem hrv. likovne umjetnosti a V. Bukovac glavnim pokretačem novih lik. shvaćanja. God. 1897. Bukovac i oko njega okupljeni umjetnici (A. O. Aleksander, R. Auer, Ivan Bauer, M. Cl. Crnčić, B. Čikoš-Sesija, R. Frangeš-Mihanović, O. Iveković, F. Kovačević, C. Medović, I. Tišov, R. Valdec) istupaju iz DU, istodobno kada i bečki umjetnici iz svojega matičnoga društva i, radi promicanja isključivo umj. ciljeva, osnivaju novo društvo pod nazivom *Društvo hrvatskih umjetnika* (DHU). Društvo je sa svojom izložbom Hrvatski salon (1898) prvo čisto umjetničko okupljanje u nas i početak hrvatske lik. moderne. Društvo je okupljalo i mlade književnike s kojima je izdavalo časopis »Život« (1900–01); prestalo je djelovati 1903. Njegovi su se članovi vratili u DU, kojemu su otada lik. umjetnici jezgra a zaštita njihovih interesa gl. cilj. DU 1905. pokreće osnivanje Moderne galerije, potom 1934. gradnju Doma likovnih umjetnosti, u kojemu 1938. priređuje izložbu Pola vijeka hrvatske umjetnosti a 1940. Prvu godišnju izložbu hrvatskih umjetnika.

Arhitekti su bili učlanjeni u staleško društvo s inženjerima od 1878, kada je ono ustrojeno u Zagrebu pod nazivom *Klub inženirah i arhitekata*. God. 1884. društvo mijenja naziv u *Društvo inženira i arhitekata*, 1906. u *Hrvatsko društvo inženira i arhitekata*; izdavalo je glasilo »Viesti Kluba inženirah i arhitekata« (1880–1914). God. 1906. V. Kovačić osniva *Klub hrvatskih arhitekata*, koji od 1910. djeluje unutar *Hrvatskoga društva inženjera i arhitekata*. God. 1951. arhitekti se odvajaju i osnivaju *Društvo arhitekata Hrvatske* (DAH).

Poč. XX. st. pojavljuju se umj. udruge i izvan Zagreba. U Splitu je 1900. osn. *Književno-umjetnički klub* čiji je zadatak poticanje umj. zbivanja; 1903. priredio je samostalnu izložbu E. Vidovića. Krajem 1904. u Sofiji je osnovano društvo → »Lada« kao Savez južnoslavenskih umjetnika. God. 1905. »Lada« je u Zagrebu podijeljena na četiri odsjeka (bugarski, hrvatski, slovenski, srpski) od kojih svaki razvija svoja posebna nac. obilježja, dok u inozemstvu djeluju kao cjelina. Vodeću ulogu u hrv. odsjeku imaju umjetnici srednje generacije, bivši secesionisti, a sada članovi Hrvatskoga društva umjetnosti (HDU).

Zamisli južnoslavenstva zastupalo je i društvo hrv. umjetnika → »Medulić«, ustrojeno 1908. u Splitu na Prvoj dalmatinskoj izložbi. Unutar »Medulića« skupina umjetnika traži nac. likovni izraz na temelju epske nar. pjesme nacionalnoga mita. Društvo okuplja izrazito nadarene mlade umjetnike a predvodi ih I. Meštrović (T. Krizman, M. Rački, E. Vidović, L. Kljaković, Lj. Babić i dr.). »Medulić« je jedina umj. udruga osn. izvan Zagreba koja je snažno utjecala na razvoj hrv. umjetnosti. Svojom izložbom u Zagrebu 1910. pokrenula je zamrlj. lik. život; posljednju izložbu priredila je 1919. u Splitu.

U Osijeku je djelovao *Klub hrvatskih književnika i umjetnika* s likovnom sekcijom (1909–29), zaslužan za razvoj osječke lik. umjetnosti te *Društvo za unapređenje umjetnosti* s likovnom sekcijom, ustrojeno 1920. Iste je godine osnovana strukovna organizacija *Udruženje likovnih umjetnika Osijek* koje nije razvilo svoje djelovanje.

U Zagrebu su 1916. bivši članovi »Medulića« pod vodstvom T. Krizmana osnovali *Hrvatski proljetni salon* (od 1919. → *Proljetni salon*),

stjecište naprednih umjetnika različitih lik. nazora i povezanih zajedničkim izložbama. Do 1928. održano je 26 izložbi Proljetnoga salona koje pokazuju kontinuitet hrv. moderne umjetnosti. Od 1919. unutar Proljetnoga salona slikari V. Gecan, M. Trepše, M. Uzelac i V. Varlaj čine užu, stvaralački krug, tzv. *Grupu četvorice*. U trećemu desetljeću, uz Proljetni salon koji je u tome razdoblju najvažnije organizirano djelovanje lik. umjetnika u nas, djeluje od 1923–25. *Nezavisna grupa hrvatskih umjetnika* (Lj. Babić, V. Becić, J. Kljaković, F. Kršinić, I. Meštrović, J. Miše, M. Studen, Z. Šulentić, V. Varlaj). God. 1921–23. skupina umjetnika okuplja se oko časopisa »Zenit« za njegova izlaženja u Zagrebu; 1925–26. djeluje *Krug trojice* (J. Bužan, M. Gjurić, M. Marčić), 1926–29. društvo za primijenjenu umjetnost → *Djelo*, 1928–41. *Društvo prijatelja Strossmayerove galerije*, koje je nabavilo vrijedne umjetnine za galeriju. Od 1928. slikarice se okupljaju u → *Klubu likovnih umjetnica*. Iste godine Lj. Babić zajedno s V. Becićem, J. Mišcom i M. Vankom osniva *Grupu četvorice*. Zajedničke smjernice u lik. stvaralaštvu okupile su 1930. u *Grupu šestorice* slikare Lj. Babića, V. Becića, P. Dobrovića, J. Mišea, Z. Šulentića i arhitekta N. Dobrovića.

U prvoj pol. četvrtoga desetljeća hrvatsku su umjetnost obilježile dvije suprotstavljene skupine, → »*Zemlja*«, osn. 1929, i → *Grupa trojice*, osn. 1930, nakon istupanja Vanke 1929. iz Grupe četvorice. Grupa »*Zemlja*« okupljala je pod vodstvom K. Hegedušića lik. umjetnike i arhitekte oko programa umj. stvaranja vezanoga uz kritiku društva. Grupa trojice nastavlja se na slikarsku baštinu Račić – Kraljević i traži »osebnost našeg izraza na likovnom području ne u sadržaju već u novoj formi« (Lj. Babić). »*Zemlja*« djeluje do policijske zabrane 1935, a Grupa trojice istupanjem Mišea 1936. prerasta u *Grupu hrvatskih umjetnika* koja traje do 1939. i postupno okuplja i nosioce »*Zemlje*«. God. 1934. *Grupa zagrebačkih umjetnika* obuhvaća umjetnike koji nisu vezani ni uz program »*Zemlje*« ni uz Grupu trojice a predstavnici su bogata lik. života središta hrv. umjetnosti. God. 1935–41. djelovala je *Pripomoćna zadruga likovnih umjetnika* koja je organizirala izložbe pod nazivom Zadrugni salon.

Od 1945. matično društvo hrv. likovnih umjetnika djeluje pod nazivom *Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske* (ULUH), od 1972. *Hrvatsko društvo likovnih umjetnika* (HDLU); 1978–93. odvojeno djeluje HDLU–Zagreb. God. 1950. primijenjeni se umjetnici odvajaju od ULUH-a u samostalno strukovno udruženje »*Andrija Buvina*«, koje se od 1953. naziva *Udruženje likovnih umjetnika primijenjene umjetnosti Hrvatske* (ULUPUH); na osnovi lik. djelatnosti okupljaju se u 15 sekcija. ULUPUH organizira izložbe Svjetski triennale male keramike i ZGRAF – međunarodnu izložbu grafičkoga dizajna i vizualnih komunikacija. U Zagrebu od 1948. djeluje i *LIKUM*, zadruga likovnih umjetnika, od 1964. *Udruženje naivnih umjetnika Hrvatske*, od 1969. likovno društvo *Grupa 69*, koje okuplja neprofesionalne lik. stvaraoce, od 1984. *Hrvatsko društvo karikaturista*, od 1985. *Hrvatsko dizajnersko društvo* i *Društvo autora stripa Hrvatske* (DASH) a od 1993. *Hrvatsko društvo Ex libris*, osnovano radi promicanja hrv. umjetnosti, poglavito grafike maloga formata i bibliofilskoga izdavaštva. Matično Društvo arhitekata Hrvatske osn. 1951. naziva se od 1960. *Savez arhitekata Hrvatske* (SAH), od 1987. *Savez društava arhitekata Hrvatske* a od 1993. *Udruženje hrvatskih arhitekata*.

Uz strukovna društva djeluju u drugoj pol. XX. st. u Zagrebu umj. skupine s određenim lik. programom i skupine umjetnika povezane zajedničkim izložbama. Posebno je važna grupa → »*Exat 51*« koja označava početak apstrakcije u Hrvatskoj a djeluje od 1951–56. U grupu → »*Gorgona*« (1959–66) umjetnike povezuje shvaćanje »umjetnosti kao načina postojanja«. Osobit umj. program imaju i grupe → »*Biafra*« (1970–78) te → *Grupa šestorice autora* (1975–78). Grupa → »*Mart*« 1957–68. okuplja na zajedničkim izložbama umjetnike različitih lik. usmjerenja a grupa »*Tok*« (1972–73) ostvaruje nekoliko urbanih akcija. God. 1954–55. djeluje grupa »*Sami*« (M. Lah, Slobodan Čujić, Zoltan Gabor), 1957–59. *Grupa 5* (B. Becić, A. Despot, Z. Gradiš, J. Poljan, Z. Slavec), 1958. M. Veža osniva grupu *Zagrebački krug*; 1969–70. kao grupa »*Penzioner Tihomir Simčić*« djeluju B. Dimitrijević i G. Trbuljak. *Radna zajednica umjetnika*, osn. 1978, okuplja umjetnike nove umjetničke prakse a do 1980. priredila je 35 izložbi.

Izvan Zagreba djeluju *Likovna grupa* (1950) u Vukovaru, *Riječka grupa* (1961) u Rijeci, u Splitu grupa »*Crveni Peristil*« (1966–69) izvodi akcije i izložbe na otvorenim prostorima, u Labinu zajedničkim izložbama djeluje

je grupa *Labinski atelieri*, a u Opatiji *Likovne radionice Opatija*, osn. 1980, okupljaju umjetnike oko različitih lik. programa.

LIT.: I. Kršnjavi, Pogled na razvoj hrvatske umjetnosti u moje doba, HK, 1905. — V. Lunaček, Prilozi za povijest hrvatske umjetnosti, Savremeni, 1906, 5. — Isti, Petnaest godina hrvatske umjetnosti, ibid., 1914, 1, 2, 4. — I. Gorenčević, VIII. Proljetni salon (katalog), Osijek 1920. — Krug trojice (katalog), Zagreb 1925. — Lj. Babić, Grupa šestorice, Književnik, 1930, 3. — K. Hegedušić, Likovni život Zagreba, ibid., 1931, 1. — Isti, Negativne pojave našeg likovnog života, Almanah suvremenih problema, 1936. — Isti, Likovna grupiranja u Hrvatskoj, Ars 37, 1937, 1. — Pola vijeka hrvatske umjetnosti (katalog), Zagreb 1938. — Klub likovnih umjetnica (katalog), Zagreb 1939. — Đ. Tiljak, Pola vijeka hrvatske umjetnosti, Književnik, 1939, 1. — V. Kušan, Pedeset godina hrvatske umjetnosti, u knjizi: Ars et artifex, Zagreb 1941. — Lj. Babić, Umjetnost kod Hrvata, Zagreb 1943. — Likovna grupa (katalog), Vukovar 1950. — Z. Marković, Frangeš-Mihanović, Zagreb 1954. — N. Vaško, Izložba grupe Sami, ČIP, 1. VI. 1955. — Zagrebački krug (katalog), Zagreb 1958. — Riječka grupa (katalog), Rijeka 1961. — 60 godina slikarstva i kiparstva u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. — V. Novak-Oštrić, Društvo hrvatskih umjetnika Medulić (katalog), Zagreb 1962. — B. Gagro, Slikarstvo Proljetnog salona, ŽU, 1966, 2. — I. Zidić, Slikari čistog oka — neke težnje u hrvatskom slikarstvu četvrtog desetljeća, u katalogu: Četvrta decenija, Beograd 1971. — Kritička retrospektiva Zemlje (katalog), Zagreb 1971. — V. Maleković, Grupa trojice (katalog), Zagreb 1976. — N. Baljković, Gorgona (katalog), Zagreb 1977. — Z. Tonković, Grupa hrvatskih umjetnika 1936–1939 (katalog), Zagreb 1977/78. — Z. Rus, XV. izložba likovne grupe Biafra (katalog), Zagreb 1978. — J. Denegri i Ž. Košćević, EXAT 51, Zagreb 1979. — O. Maruševski, Dva poglavlja o povijesti Društva umjetnosti. U povodu 100-godišnjice Hrvatskog društva likovnih umjetnosti, Bulletin JAZU, 1979, 2. — A. Hundić, Situacija Grupe šestorice autora, 1975–78 (katalog), Zagreb 1985. — Z. Vrkljan, 80-godišnjica osnutka Kluba arhitekata, ČIP, 1986, 16. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX stoljeća, I, Zagreb 1987. — Ž. Košćević, Umjetničke grupe u poslijeratnoj umjetnosti u Hrvatskoj, ŽU, 1988, 43–44. — Grupa 69 (katalog), Zagreb 1989. V. Fo.

DRVENA ARHITEKTURA, naziv za građevine kojima je osnovni konstruktivni materijal (nosive stijene, stropovi, krovna konstrukcija) izveden od drva.

D. a. pojavljuje se u krajevima bogatima šumom. Drvom se gradilo od prapovijesti do najnovijega doba; iskušavalo se u oblikovanju nastambi, gospodarskih zgrada, sakralnih objekata, utvrda, mostova i dr. Od zemunice a ranome neolitiku, pokrivenih šibljem, lišćem i lijepom od zemlje — preko nastambi od debala s pletrom vertikalno pobodenih u zemlju, koja su mogla oblikovati nastambe ili utvrde kružna tlocrta — razvoj je doveo do stabilnih nadzemnih građevina od horizontalno položenih brvana povezanih na uglovima preklapom ili vertikalnim stupovima-vodilicama. Građenje na stupovima omogućilo je u mlađemu neolitiku podizanje nastambi nad vodom (*sojenica*). Zatvoreni pravokutni prostor s predvorjem ispred ulaza i dvostrešnim krovom (*megaron*) prevladavajući je oblik nastambe željeznoga doba; na našem tlu izgubio mu se trag a posredno se pojavljuje u drvenoj sakralnoj arhitekturi sr. Hrvatske. Ona je, već prema vremenu nastanka, u oblicima poprimala slike odrednice doba, zadržavajući posebnost proizašlu iz drvene građe i stoljetnoga tesarskoga iskustva lokalnih majstora. D. a. je posebno razvijena u funkciji pučkoga stanovanja (→ *narodno graditeljstvo*).

U suvremenom graditeljstvu drvo se primjenjuje za izradbu krovista (rešetkasti, spregnuti ili lijepljeni nosači), unutrašnjih uređenja, izradbe pojedinih dijelova građevine i dr.

Od cjelovitih arhit. ostvarenja u drvu (prva pol. XX. st.) ističu se kuća Fröhlich V. Kovačića i kuća u Zamenhofovoj D. Iblera u Zagrebu. Drvenom arhitekturom (kao cjelovitim sistemom građenja u drvu) označavaju se i stambene zgrade sagrađene od drvenih, radionički izrađenih dijelova konstrukcije. D. Sek.

DRVENIK VELI, otok u Splitskom kanalu ispred Trogira; naseljen već u prapovijesti (gradinska naselja na položajima Širan i Pelinovac). U rim. doba spominje se kao *Tariona*. U uvali Soline bila je *villa rustica*, a na otočiću Orud pronađeni su ant. zidovi. Jedan rim. natpis čuva se u trogirskom lapidariju. U sr. vijeku Drvenik V. pripada trogirskom području; prvi put se spominje u XIII. st. kao *Giruna*, *Gerona*, *Zerona* ili *Ziruna*. Poč. XVI. st. nastaje naselje uz more s crkvom Sv. Jurja sagrađenom oko 1500 (očuvano gotičko svetište). U crkvi se čuva vrijedan barokni namještaj s oltarnim slikama mletačkoga slikara Antonija Grapinellija. Crkva posvećena Sv. Nikoli nalazi se izvan naselja; sagrađena je 1715, u novije vrijeme obnovljena. Krajem XVIII. st. obitelj graditelja Macanovića gradi monumentalno pročelje nove, nikad dovršene crkve. U naselju se nalazi nekoliko kasnobaroknih stambeno-obrambenih sklopova, među kojima se ističu građevine trogirskih obitelji Tironi i Moretti s ugrađenim ant. i romaničkim spolijima.

LIT.: C. Fisković, Ignacije Macanović i njegov krug, Prilozi—Dalmacija, 1955. — Horvat—Matetić—Prijatelj, Barok. — K. Prijatelj, Tri signirane pale mletačkih slikara u Dalmaciji, u knjizi: Studije o umjetninama u Dalmaciji, IV, Zagreb 1983. — D. Rušinić, Drvenik Veli, Rijeka 1989. Z. D. S.